

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Költségvetési Bizottság

2010/2038(INI)

22.3.2010

VÉLEMÉNYTERVEZET

a Költségvetési Bizottság részéről

a Gazdasági és Monetáris Bizottság részére

az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságáról és a gazdaságélénkítésről
(2010/2038(INI))

A vélemény előadója: Ivailo Kalfin

PA_NonLeg

JAVASLATOK

A Költségvetési Bizottság felhívja a Gazdasági és Monetáris Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- A. mivel a Stabilitási és Növekedési Paktum 2005-ös felülvizsgálata nem volt elegendő a jelenlegi válság megelőzésére;
- B. mivel az államháztartás fenntarthatósága nemcsak Európa egésze, hanem a közös európai költségvetés szempontjából is kulcsfontosságú;
- C. mivel a közös európai költségvetés ugyan a teljes bruttó európai nemzeti jövedelem (GNI) körülbelül 1%-át teszi csak ki, a fenntarthatóság általános elveit és az alapjául szolgáló feltételezéseket a közös európai költségvetésre is alkalmazni kell;
  1. támogatja azt a gondolatot, hogy az Európai Unión belül a gazdaságpolitikák fokozottabb összehangolása szükséges, és ez további szinergiákhoz vezet;
  2. elismeri, hogy a Stabilitási és Növekedési Paktum nem elégséges eszköz a tagállamok fiskális és gazdaságpolitikáinak harmonizálásához;
  3. támogatja ezért a mechanizmusok felülvizsgálatát, hogy az EU nemzeti gazdaságai ismét a konvergencia útjára lépjenek;
  4. úgy véli, hogy a nemzeti gazdaságok konvergenciával kapcsolatos céljainak és mechanizmusainak felülvizsgálatát a lehető leghamarabb el kell végezni, többek között az EU költségvetése európai hozzáadott értékének emeléséből eredő lehetséges hatások meghatározására;
  5. rámutat arra, hogy az államháztartás hosszú távú fenntarthatósága szintén alapvető összefüggésben áll az EU költségvetésével és annak finanszírozásával;
  6. emlékeztet arra, hogy az Unió finanszírozásának csaknem 70%-a – a jelenlegi nem kielégítő formájában – nem saját forrásokból származik, hanem közvetlenül a nemzeti költségvetésekből „hozzájárulás” formájában a GNI-forráson keresztül érkezik; ismételten aggódalmának ad hangot, hogy a válságok miatt – amelyeket vagy a nem fenntartható politikák okoztak, vagy nem – könnyen az Uniót okolják, ezért a nemzeti költségvetések a közös előnyök, valamint az európai hozzáadott érték értékelése helyett a költségvetési hozzájárulásokat „további teherként” élik meg;
  7. hangsúlyozza az EU-költségvetés rendkívül pozitív szerepét a válság okozta hatásoknak az európai fellendülési terv finanszírozásán, valamint a pénzeszközöknek a kiemelt területek felé történő átcsoportosításán keresztül történő enyhítésében;
  8. úgy véli, hogy nem csak a hitelminősítőknek kellene végezniük a szuverén adósságok minősítését, amely feladatot alaposabban el lehetne látni az ilyen adósságok valós értékének további értékelését szolgáló mechanizmus létrehozása révén;

9. e tekintetben ösztönzi azokat az erőfeszítéseket, amelyek arra irányulnak, hogy a fiskális politika segítségével a rendelkezésre álló túlzott megtakarításokat összehangolt beruházási kiadásokká konvertálja.